

[Arnth Jensen.]

vis gifte og ugifte 939 Kr. og 800 Kr., og 1 179 Kr. og 1 036 Kr. Naar hertil kommer, at en væsentlig Del af Elevtiden foreslaas beregnet som Aspiranttjeneste, og at der oprettes flere Avancementsstillinger, maa det vist siges, at Forslaget heller ikke fordelser denne Del af Tjenestemændene.

Under sit Arbejde har Kommissionen modtaget en Række Henvendelser og i mange af disse henvises til, at Lønningerne i private Erhverv, særlig under Krigen, har ligget og ligger langt over Statens Lønninger. Dette Forhold har ogsaa været Genstand for baade en grundig Debat og Undersøgelse, og denne Undersøgelse har vist, at Staten for de lavere Lønningers Vedkommende ikke staar tilbage, medens det for de højere og højeste Lønningers Vedkommende maa bekendes, at Statens Lønninger ikke har kunnet følge med Lønningerne i f. Eks. Banker, Aktieselskaber, Industriforetagender o. lign. I Lovforslaget har man søgt i nogen Maade at bøde paa dette, f. Eks. gennem yderligere Avancementsstillinger, færre men større Alderstillæg, ændret Placering og en stærkere Graduering af Reguleringstillæg og det pensionsgivende Tillæg. At der er adskillige Tjenestemænd, der mener, at man alligevel ikke er gaaet vidt nok, er jeg ikke blind for, men at der er sket væsentlige Forbedringer ogsaa for de Tjenestemænd, der betegnes som Aandens Arbejdere, og som bliver i deres Stillinger, mere fordi de føler det som et Kald, kan i hvert Fald ikke bestrides.

Helt galt er det dog heller ikke, hvis man ser Tjenestemændenes Placering i Sammenligning med f. Eks. Ministerlønningerne. For Forslaget viser jo, at Vederlaget paa Tjenestemændenes Topstillinger ligger over Ministerlønnen, et Forhold, som Rigsdagen efter min Mening snarest bør raade Bod paa, derved at den foreslaar og vedtager en Ordning for Ministerlønningernes Vedkommende, der bringer ogsaa disse i det rette Forhold til Nutiden. Ved Bedømmelsen af Statslønninger i Forhold til Erhvervslivets Lønninger maa det jo ogsaa i høj Grad fremhæves, at den, der gaar ind i en Tjenestemandsstilling, faar visse ikke ubetydelige Fordele. Han kastes f. Eks. ikke ud i Arbejdsløshed, han modtager fuld Løn under Sygdom, i hvert Fald i et Aar, har en god Ferie og er normalt ansat paa Livstid med en økonomisk sikret Alderdom gennem Pension. Alt dette er Goder, der ikke kan ses bort fra, og hvis Værdi vanskeligt kan vurderes.

En anden Ting er, at Statstjeneste-

mændene kan føle sig brøstholdne, naar de sammenligner deres Lønninger med de Lønninger, de kommunale Tjenestemænd oppebærer. Her ser det nemlig ud til, at Kommunerne har haft Tilbøjelighed til at overbyde Staten, sandsynligvis for at drage de bedste Folk til sig, men denne Konkurrence kan Samfundet ikke være tjent med i Længden. Derfor har der ogsaa i Kommissionen været arbejdet paa at skabe en vis Fælleslinie gennem Oprettelse af et kommunalt Lønningsraad, der som raadgivende skulde arbejde i nøje Føling med Statens Lønningsraad, men det lykkedes ikke at naa et Resultat. At dette Spørgsmaal imidlertid maa løses paa den ene eller den anden Maade og inden alt for længe, anser jeg for ganske givet, for den Konkurrence, der her finder Sted, maa ophøre.

Spørgsmaalet om Statens og Kommunernes Afłønning til deres Medhjælpere har nemlig ogsaa en anden Part end Lønmodtagerne at tage Hensyn til, nemlig Skatteyderne. Naar Statens Lønninger i Dag udgør ca. 575 Mill. Kr., og de nu forøges med ca. 60 Mill. Kr., saa er det baade ret og rimeligt, om man ogsaa ofrer denne Side af Sagen en vis Opmærksomhed. Naar de kommunistiske Medlemmer af Kommissionen udtaler deres Beklagelse af, at der ikke har kunnet opnaas Enighed om at sende Forslaget til Urafstemning blandt Tjenestemændene, er der for det første dertil at sige, at dette vilde stride mod Tjenestemandslovens Bestemmelser, hvorefter der er tillagt Organisationerne Forhandlingsret, og for det andet, at man saa med lige saa stor Ret kunde kræve, at Forslaget skulde til Afstemning hos dem, der skal betale, men jeg tror dog ikke, det er det, de ærede Medlemmer har ønsket.

Den, der i Dag vil se paa hele vor finansielle Situation og paa Fremtidsudsigterne for vore Indtjeningsmuligheder, kan ikke være i Tvivl om, at det er med en vis Betænkelighed, baade Regering og Rigsdag er gaaet saa vidt, som Forslaget udviser. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen var inde paa en vis Tankeforbindelse og saa i Aanden den højtærede Statsminister sidde nede paa Bænken som Oppositionsmand over for et Forslag, som det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen selv havde forelagt. Hvis det ærede Medlem mener, at Statsministeren da havde mørke Miner og vel ogsaa vil tillægge os, naar vi er i Opposition, en vis Nærighed, saa vil jeg dog sige, at det glædede mig alligevel, da jeg hørte det ærede Medlem omtale Lovforslaget, at han i dette Øjeblik ikke turde optræde stærkere som Flotten-